Compoziția în timp a neînțelesului (I)

On Iunie 07, 2013

Adu ultima cărămidă la construcția științei tale, scoțând la iveală necunoscutul din materia care se coagulează în jurul unui set de adevăruri nebănuite.

Am părăsit camera cu o senzație nelămurită și ciudată, ca și cum rațiunea îmi era subordonată unor impulsuri de comandă care generau o anumită presiune asupra minții mele. Căci ajunsesem să cunosc marea taină, iar ea răsuna ca un avertisment, ca o bubuitură de tun, tot mai stăruitor. Purtarea pe umeri a unei măreții devenite povară, înțelesul lumii, scopul vieții, măsura tuturor lucrurilor, deveneau tot mai anevoioase.

O autoritate străină de modelul meu de gândire îmi direcționa pașii, voința, abandonul. Nu credeam că mă voi mai întoarce niciodată în micul meu laborator, în care îmi alimentam știința cu noi analize.

Dar munca mea de-o viață, cercetările mele care aveau ca scop descoperirea unor noi câmpuri de extracție a înțelesurilor ascunse în mecanismul care controlează trecerea timpului, observațiile mele din decursul atâtor ani – totul a fost degeaba? Un gând mă pistona neîncetat: *" N-ai terminat încă ! "* și mă atenționa cu insistență: *" Ai face bine să mai cugeți la ce ai făcut până acum și, mai ales, la ce ai de făcut de acum înainte ! "*

În egală măsură, dar nu neapărat într-o anumită ordine, trebuie să-mi exprim recunoștința pentru acest capăt de drum. Căci am dat peste un nou început, am găsit un alt traseu de legătură cu poteca ce urcă spre vârful științei, cu firul de bază care duce spre adevărata cunoaștere. Un nou spațiu se delimita într-o permanentă absorbție de ceva necunoscut. O lume nouă renăștea, cu mai multă rațiune, cu mai multă convingere ca altădată.

Leadership: Poți să extinzi granițele capacității tale de a vedea orizontul unei noi științe, fixându-ți coordonatele de gândire în jurul nevoii de a te redefini prin prisma înțelesurilor care îți scapă?

Biologul englez, Rupert Sheldrake, a avansat ideea unor câmpuri de tipul "câmp formator" sau "câmp generator", câmpuri morfice, care aveau rolul de a menține cunoașterea oricăror fenomene, nu doar din lumea vie, ci și din cea minerală sau chiar cuantică.

În sfârșit mi s-a adus ultima cărămidă pentru construcția mea științifică. Aș putea încheia șirul cercetărilor mele printr-un adaos de forme și efecte, printr-un artificiu de percepție. Crearea unor câmpuri multi-valoare, de tipul "câmp formator" sau "câmp generator", din care să rezulte înțelesul și subînțelesul lucrurilor, era, deci, posibilă.

Împins de un curent și de un elan puternic, frământat de acea pătrunzătoare nevoie, de-a dreptul cuceritoare, de a sesiza semnificativul din lucrurile nesemnificative, mă adânceam, fără oprire, într-o stare tot mai acută de creație. Mai întâi de toate, știința reprezintă răspunsul la întrebările unei materii care se sustrage constant unei reducții logice.

Fără restricții, căutam să atribui noi valori, minime și maxime, unor noțiuni neștiute, dar esențiale. Căutam să atribui noi înțelesuri, mai subtile, unei cunoașteri apriorice. Şi, sub acțiunea unui catalizator corespunzător, încercam să scot la iveală necunoscutul din materia care se coagulase în jurul unui set de adevăruri nebănuite, axiomatice și inadmisibile, care încolțeau mereu în alte forme.

Orice înțeles care putea să-mi scape era corelativ cu obligația de a aplica ceva din filozofia de viață pe care o promovam în mod tainic ca pe-o virtute a unei teorii noi, ca pe-o destinație nouă a creativității. Chiar dacă susțineam cu o dăruire extremă noi puncte de vedere care se conturau în cadrul cercetărilor mele. Este evident faptul că mă implicam într-un joc extrem de laborios, captivant și surprinzător prin capacitatea sa de a reconstitui un nou orizont intelectual.

Un joc în care gândurile despre compoziția în timp a neînțelesului, a inexplicabilului și inexistentului, puteau lăsa loc la noi interpretări, construind temelia unei noi ordini și unei noi valorificări a inepuizabilului lor conținut.

Leadership: Îți pui știința înaintea tututor exigențelor tale în materie de diversitate, ca o carte deschisă în care se vede clar orice semn de întrebare, dar nu și contextul utilizării lor multiple?

O autoritate străină de modelul tău de gândire îți direcționează toți pașii? Cugeți la ce ai făcut până acum și, mai ales, la ce ai de făcut de acum înainte? Ești strâns legat de acel gigantic efort intelectual de a da noi valori unor înțelesuri subtile? Poți să construiești temelia unei noi ordini care să asigure o valorificare superioară a științei tale?

Înainte de a analiza de unde vine supradimensionarea unor merite, competențe, sau diminuarea drastică a altora, din motive care țin de specificul evoluției tale, trebuie să colectezi datele relevante pentru evaluarea a ceea ce te atrage in secret, dar greu de acceptat.

Dacă știința ta nu este alimentată constant cu noi elemente care să-i sporească valoarea, dacă munca ta de-o viață, dacă observațiile tale din decursul atâtor ani nu se concretizează într-un bun care să figureze ca garanție pentru calitatea pe care o va oferi leadershipul practicat, atunci cel mai probabil "rankingul" pe care ți-l vor acorda ceilalți va fi slăbuț.

Ceea ce vine în completarea științei tale, și se reflectă în oglinda leadershipului, sunt amănuntele care alcătuiesc mozaicul de preferințe și practici, cu constantele lor menite să asigure protejarea identității tale. Însăși cercetarea bine gândită, aplicabilă în fața celor două instanțe - a separării sau a fuziunii cu un real care nu poate fi negat - constituie motorul științei, factorul decisiv al progresului tău.

Numai un model nou de gândire poate să-ți comande și să-ți direcționeze pașii spre zone de perspective mai largi și mai stabile, înlesnind legătura dintre "necunoscut" și leadership. Necunoscutul este ceea ce te atrage, fără să știi exact de ce, dar care îți intră în obișnuința de a te vedea mereu cu alți ochi.

Contextul utilizării multiple a semnelor de întrebare pe care te ți le ridici vizavi de înțelesul lumii, scopul vieții sau măsura tuturor lucrurilor, ține de felul cum aduni informații despre lume (văzută ca un spațiu necunoscut) și de felul cum percepi experiența de sine născută din logica strâmtă a lui "aici și acum".

Compoziția în timp a neînțelesului trasează îndemnul de a cugeta și a găsi tâlcul prezentului, pornind de la cunoașterea și analiza trecutului. Acest proces se poate desfășura abordând și căi indirecte, ocolitoare, mai lungi și mai laborioase, pe parcursul cărora poți găsi elemente noi, omise printr-o abordare directă.

Source: https://neculaifantanaru.com/compozitia-in-timp-a-neintelesului.html